

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Název projektu: Lázně Houštka
Diplomant: Bc. Johana Zafarová
Vedoucí projektu: doc. Ing. arch. Tomáš Hradečný

Téma diplomního projektu Johany Zafarové pracuje s, pro naši dobu typickým, příběhem někdejšího prosperujícího lázeňského areálu, který ještě v meziválečném období procházel modernizací pod dohledem nejlepších architektů, než jej reálně socialistický systém utilitárně přestavěl a zneužil ke svým ideologickým cílům, aby v polistopadové éře definitivně zkolaboval kombinací nezkušenosti, neschopnosti a nezájmu společnosti. V současné době převažuje v lázeňském areálu sportovně rekreační využití, zatímco ubytovací komplex chátrá a lázeňská budova je určena k demolici.

Johana přichází s alternativním konceptem obnovy původní funkce areálu, přikloněné k těsnějšímu sepejetí se sportovními aktivitami, které v mezidobí v lokalitě významně zakořenily. Předpokládá provoz se zachováním léčebných pobytů, ale zároveň počítá s ambulantní péčí při rehabilitaci pohybového ústrojí a významným posílením regeneračního zázemí pro sportovce. Zatímco v otázce obnovy krajinářských kvalit lázeňského parku v meandru Starého Labe postačí zdůraznit původní kompoziční osy, některé pěší cesty a zejména ukázat dopravní obsluhu areálu, v přístupu k lázeňské budově není pozice architekta jednoduchá. Johana volí sanaci středního traktu s dochovaným Kotěrovým rukopisem a proměňuje jej v symbióze s novými symetrickými křídly v jeden funkční celek nových lázní. Ikonickým prvkům subtilních solárií přitom přiznává významné postavení a současně je integruje do moderního lázeňského provozu.

Architektura nových křídel dobře pracuje s měřítkem i materiálem. Samonosná fasáda z režných cihel umí reagovat na potřebu transparentních, intimních i zcela uzavřených prostor interiéru a přitom ve svém téměř sochařském filigránství podporuje a rozvíjí ducha původní stavby. Lehký obvodový plášť ustupujících střešních nástaveb a nízkých podélných přízemních křídel potom dodržuje formu abstrahovaných hmot bez zbytečného detailu. Celkový charakter stavby tak netrpí umělým sentimentem ani nabubřelostí, je střídavý.

Dispozičně provozní řešení považuji za zvládnuté, a to včetně bezbariérových vazeb a koncepce vnitřních inženýrských instalací. Konstruktivní detail fasády je realistický a dodržuje hlavní principy samonosné fasády. V detailu skladby bych zvažil vyložení vždy jen o ¼ cihly. V rámci diskuse nad projektem kladu diplomantce otázky – 1) Jakým způsobem byste staticky zajistila provedení cihelného překladu lícového zdiva nad velkou výplní zobrazenou vedle konstrukčního detailu? 2) Jaký materiál drobnějšího měřítka než zobrazenou dlažbu byste připustila na venkovních zpevněných plochách?

Diplomní projekt Johany Zafarové považuji za komplexní práci odvedenou na vysoké úrovni. Doporučuji jeho přijetí a navrhuji hodnocení stupněm A.

Tomáš Hradečný

V Praze dne 6. 6. 2023